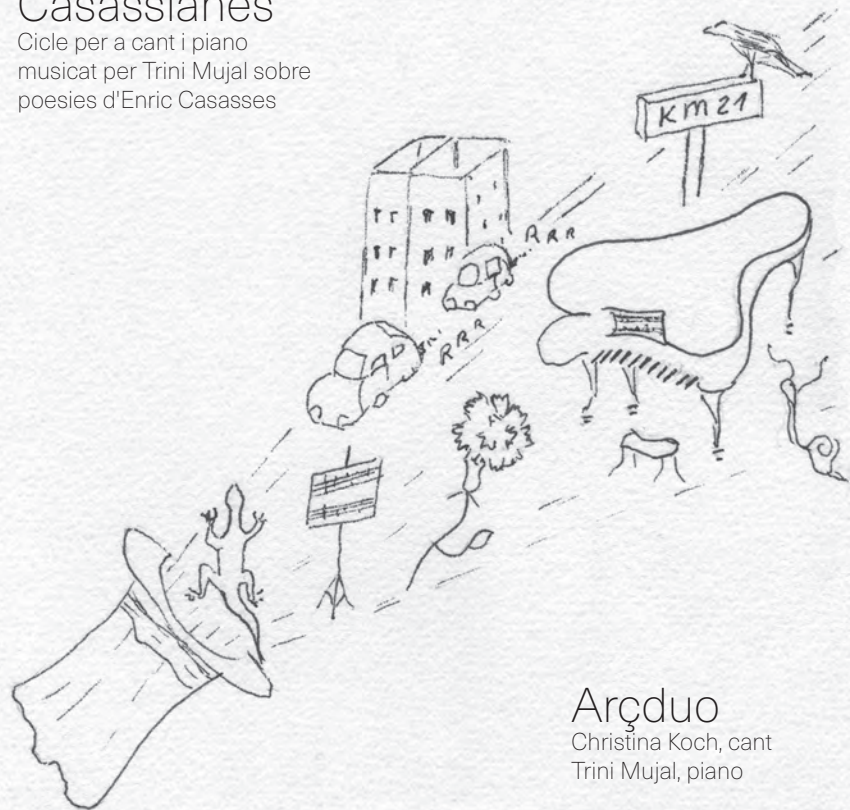

[01]	Consell	1:04
[02]	La societat de l'espectacle	1:31
[03]	Embarcat en això d'escriure versos	1:26
[04]	Hem arribat al moment	1:00
[05]	Ordre	2:01
[06]	Resum	1:12
[07]	Pertanyo a la llibertat	1:51
[08]	L'única cosa que existeix és l'excitació universal	2:10
[09]	Quan ja quasi sense alè	1:15
[10]	Damunt d'un roc	1:08
[11]	Sol·liloquis de nyigui-nyogui	1:14
[12]	L'àpat	2:26
[13]	Km 21	2:43
[14]	A un de modern	1:21
[15]	Fernando Pessoa & Billy the kid	1:56
[16]	Quart creixent	2:04
[17]	Després de tanta	1:49
[18]	La veu de déu	1:55
[19]	Refrany	1:06
[20]	Sermó	1:01
[21]	Curació natural	1:59
[22]	Jo en tenia una cançó	1:58
[23]	Foc	0:50

Casassianes

Cicle per a cant i piano
musicat per Trini Mujal sobre
poesies d'Enric Casasses

8 429977 502478

ARS HARMONICA

AH247 DL B-6286-2017

Arçduo

Christina Koch, cant
Trini Mujal, piano

Agraïments:

A l'Enric Casasses.
A la Margarida Lladó, a la Linda Ormiston, al Jordi Armengol i al Xavier Merino, per la seva aportació a la interpretació musical.

A la Marta Armengou, al Narcís Mellado i a la Montse Domingo, per l'ajut informàtic.

A l'Anna Canosa, a la Piti Capella, a la Tewi Guerrero, per les revisions de text; a la Núria Faure, per les traduccions.

A la Lina Mujal, per les il·lustracions.

A la Montse de Ferrer, al Marc Monrós, a la Glòria Gorchs i a tothom que ens ha escoltat en concerts on hem mostrat algunes peces d'aquest cicle i ens han animat a seguir en el projecte.

Al Toni i la Montse del 44.1, i al Josep Lluís Lara, per l'acolliment i la bona disposició a treballar amb nosaltres.

© Enric Casasses, dels poemes
© Trini Mujal, de la música

Traduccions dels textos a www.trinimujal.com
Contacte: trinimujal@hotmail.com

Enregistrat a l'estudi 44.1 d'Aiguaviva (Girona) entre desembre de 2016 i de març 2017
Tècnic de gravació i masterització: Toni Paris
Disseny gràfic: Josep Lluís Lara, Monogràfic
Il·lustracions: Lina Mujal
Traduccions a l'anglès: Núria Faure
Producció: Arçduo
Edició: Ars Harmònica / La mà de Guido

Arçduo

Christina Koch (soprano) i Trini Mujal (pianista i compositora) formen el duet Arçduo des de 2002, any en què coincidiren treballant a l'Escola de Música de Solsona.

El seu repertori abasta diferents estils, amb arranjaments i creacions pròpies partint de la base clàssica del Lied.

Al llarg d'aquest recorregut han realitzat concerts al llarg de la geografia catalana i per Castella, València, Alemanya i Àustria. També han enregistrat dos CD: *Un cafè amb Mozart* i *De velles i noves cançons*.

Els poemes d'Enric Casasses pertanyen als llibres:
Bes nagana, Edicions de 1984 POESIA, Barcelona, 2011
T'hi sé, Edicions de 1984 POESIA, Barcelona, 2013
Començament dels començaments i ocasió de les ocasions, Edicions62, Barcelona, 2008.

Després d'haver finalitzat el CD *De velles i noves cançons* on vaig musicar poemes d'en Francesc Pujols, em va venir de gust musicar poesia pròpera a la meva generació.

El primer llibre que em va arribar a les mans va ser *Bes nagana* de l'Enric Casasses. En fullejar-lo, vaig sentir el convit a obrir finestres i registres molt diversos que van des de les introspeccions més autocrítiques i la descarnada crítica social, fins a reflexions filosòfiques i els divertiments més insospitats, sense deixar de banda la tendresa, però, sobretot, l'humor i el sentit del joc que se'n desprèn. Vaig decidir jugar en aquests registres casassians.

Els textos de les cançons pertanyen a tres llibres diferents que són: *Bes nagana*, *T'hi sé* i *Començament dels començaments i ocasió de les ocasions*.

Agraeixo a l'Enric Casasses el seu interès, els seus consells i el seu consentiment per tirar endavant aquest projecte.

És una sort comptar amb el suport de la Christina Koch sempre disposada a les noves aventures d'Arçduo i l'ajut logístic dels meus fills Dídac, Narcís i Pau. Tres indrets han marcat la composició d'aquest cicle de cançons, que començà l'estiu de 2014 a Banyoles i seguí a Avià i Berga a partir de 2015.

Trini Mujal i Obradors

(21)

Curació natural

Utilitza exclusivament paraules senzilles,
no gastis noms de flors discretes, d'espècies tímides,
digues clavell, de tant en tant, sense que importi gaire,
puja a la muntanya, digues cargol, o si no plou, sargantana.
D'aquí dos o tres-cents anys et trobaras perfectament,
seràs la tarda.

(22)

Jo en tenia una cançó

Jo en tenia una cançó
la tenia del meu pare
que feia riure i plorar
i era un crit de parracaire

Sabiem una cançó
que el pobre el ric i el lladre
la cantaven ajustats
al trencant del camí ample

Vam apredre una cançó
que el dia que la cantàvem
el món perdia la por
i els llums pampalluguejaven

(23)

Foc

A dins de la cova hi
cremen tres tions
i a la nit de fora
quatre-cents mil mons.

(18)

La veu de déu

Ara escolteu
la meua veu,
la veu de déu,
no em castigueu
i seré breu:
des del dit gros
de cada peu
al moll de l'os
del crani meu
jo sóc un tros,
un tros de déu:
no em trapitgeu
o sentireu
el marrameu:
ni meu ni teu.

(19)

Refrany

Al pot petit hi ha poca confitura
i al cor trencat la veritat més dura:
mal amagat és mal que no té cura,
la llibertat, la llei que és més segura,
la veritat, bandera que noes jura
i el paradís un bon plat de verdura.

(20)

Sermó

La por de tots
i tot de por
no deixen lloc
al meu sermó
D'aque es fa petit
petit i prim
i decidit
a estar-se aquí
per dir-ho a tots
i a mi tot sol:
no tinguis por,
no tingueu por.

Poemes de l'Enric Casasses musicats per la Trini Mujal...

Ja es veu que, si els volia interpretar, m'havia de mullar: escoltar, sentir, respirar i, au, cantar utilitzant tots els colors!

Vaig acceptar la proposta (gràcies, Trini!) i de sobte, em trobava traficant amb versos de contraban, cridant el dolor que reventa i emborratxant-me de mots que la meua boca no havia tastat mai abans.

Em deixava transportar pel piano de la Trini cap a la plaça de les Moreres i fins al quart creixent de les teulades i balcons de Barcelona, tancava els ulls per veure altra vegada la tarda de Canyamars i feia trobades al peu d'un arbre amb el cargol, les sargantanes, el cabrit i la guineu per demanar el seu consell. Em deien que cantés, rigués, plorés i en gaudís... i així ho vaig fer.

Que vagi de gust! (hip!)

Dedico aquest treball a la meua família, a la Caro i a l'Iñaki.

Christina Koch

(1)
Consell

Quan els fets enviïn llur
ultimatum d'última hora,
quan t'hi vegis a la vora,
et veus un got de vi pur
a la salut d'èpicur,
per esvair males bromes
fas cremar bones aromes,
deixes nar lliure el cabrit
i et mudes amb el vestit
del sastre de dylan thomas.

(2)
La societat de l'espectacle

Tant d'esforç de maniobres
per forçar la fortalesa
només per veure amb sorpresa
que els de dins també són pobres,
no en tenen ni per fer obres
i van deixant que s'ensorri,
que s'escorri, que s'esborri...
una sola cosa humana
els hi queda, i és la gana,
el que en vulgui, que s'hi amorri.

(16)
Quart creixent

Entresol, principal, primer, segon, tercer
i al quart pis que és el pis que fa sis
al balcó de Calàbria entre Mallorca i Provença
hi ha el blau esblaimat del vespre, el quart creixent,
xiscles de falziots,
la velocitat convulsa d'un parell de rat-penats
i el baix continu dels cotxes abaix.

(17)
Després de tanta

Després de tanta perdició trobar
per fi el camí de sortida i enfilar-lo i veure
que es fa més llarg i perdedor que la primera pèrdula
però per ara pararé pas, no,
perquè aquí fora aquí fora mateix
t'hi sé

(14)

A un de modern

A peu dret al mig del pas
ho aguantes tot impassible
des de la més impossible
tabarra fins el compàs
més delicat i no fas
cap mena d'escarafall,
ni un estossecc, ni un badall,
oh silenciós faristol,
només un petit grinyol
quan et pleguen i au, avall.

(15)

Fernando Pessoa
& Billy the kid

El poeta no fingeix dolor,
la dolor si de cas se la inventa
perquè els versos li cantin millor
i si ho fan li fa un mal que en reventa.

I quan véns a fruit de com canta
la dolor s'ha fet real és mel,
és una flor---- del mal----una planta
que et creix davant i té en tu la rel.

(3)

Embarcats
en això d'escriure versos

Embarcat en això d'escriure versos
tot el que descarrego és contraban
i si vénen agents a interrogar-me
callaré com un mort, jo només canto
als homes lliures i a la dona gran.....

(4)

Hem arribat al moment

Hem arribat al convent
que la festa s'acabava
i es veu que ha sigut molt brava
i que ha acabat malament,
que s'han pegat de valent
i tots s'han obert el front
i si voleu saber d'on
estic parlant i de què,
mireu, ja no queda re,
hi hem arribat tard, al món.

(5)

Ordre

A la plaça on-t-hi 'via hagut l'esglèsia
i ara l'estàtua de sant sebastià tot sola
les grosses fulles abun doses de les moreres
sobretot d'una la que mira al carrer del forn
m'han dit no te la creguis la fi del món
que encara que créixer sigui lent i morir ràpid
som tantes fulles i som tan amples i som tan verdes
que ni que la tinguis aquí entre els peus
no te la creguis.

(13)

Km 21

Parant-se en una pedra d'una fita
un corb hi veu que hi ha una cosa escrita

i mirant-se-la amb un ull
hi llegeix ka-ema-dos-un

i mira avall i mira amunt
i hi torna ka-ema-dos-un

passa un gos a pas pressut
i el corb fa ka-ema-dos-un

passa un cabridet cellajunt
i ell crida ka-ema-dos-un

surten les llunes de saturn
i canta ka-ema-dos-un

sona un flabiol transeünt
i ell torna-hi ka-ema-dos-un

fins que un parell de llebres
veient-li el cervell tant fet pastetes

el duen al seu cau profund
i ell cridant ka-ema-dos-un

i allà morí i encara moribund
feia el seu ka-ema-dos-un

ka-ema-dos-ema-dos-un
i vinga ka-ema-dos-un...

(11)

Sol·liloquis de nyigui-nyogui

N'é el leri-leri de tota veu qui diu,
De tota veu qui diu n'é el leri-leri.
Qui diu n'é el leri-leri de tota veu.
Qui de tota veu diu el leri-leri n'é.

I no tralhà-tralhèra, no: si cau no cau
si viu no viu. Al risc, risc, risc.

(12)

L'àpat

De primer plat
al·legories al·leluïants complides a fora dels poemes
amb contradiccions que farien il·lusió però són il·lusions
i guarniment de plor.
De segon fote el camp amb el porró.
Per postres
jeure al bassal amb singlot
i adormir-se.

(6)

Resum

La moral de la victòria,
que el triomf és la moral
el teatre principal
de l'èxit i de la glòria
com si fós l'única història
que obre porta i dóna peu,
sol tenir forma de creu
per molt que s'infla de pompa.
És com música de trompa
A una orella de guineu.

(7)

Pertanyo a la llibertat

Pertanyo a la llibertat
i no sóc de ningú més,
ningú em diu fes o desfés
ni m'entra cap veritat
si ella no m'ha tirat
el seu penúltim cartutx,
i no m'admet cap rebuig,
només faig lo que ella vol
i canto amb el rosinyol
sóc esclau de lo que fuig.

(8)

L'única cosa que existeix
és l'excitació universal

Remolins diumenge a la tarda
remolins dilluns i dimarts
remolins la santa setmana
remolins a quilos i a grams

Quan se't passin totes les tandes
i ja et vegis dat i pringant
deixaràs amb un peu enlaire
cobradors a quilos i a grams

I tindran raó els que avisaven
que només és viu i és real
l'esperit que és inagafable
i en tindran a quilos i a grams

Vora mar veient les barques
estripant papers del passat
fent-te el llit a peu d'un arbre
demanant-te quilos i grams

Remolins diumenge a la tarda
remolins dilluns i dimarts
tramuntana a mitja setmana
tramuntana a quilos i a grams

Remolins diumenge a la tarda
remolins dilluns i dimarts
remolins la santa setmana
polsequera a quilos i a grams.

(9)

Quan ja quasi sense alè

A voltes pot semblar
que la vida sia sols
tallar-se les ungles
i ordenar uns papers però
la vida sempre s'espavila
un dia o altre la vida s'espavila
treu el nas entre vestidors
o es planta al mig del pas
i de sobte del darrere d'un moment
que ens pot semblar normal als
distrets i corrent
surt ella en veritat
i de cop deixa d'existir la policia.

(10)

Damunt d'un roc

L'una sargantana i l'altra
han vingut a vigilar
com ploràvem en silenci
per no res,
i així com elles nosaltres
erem dos.